

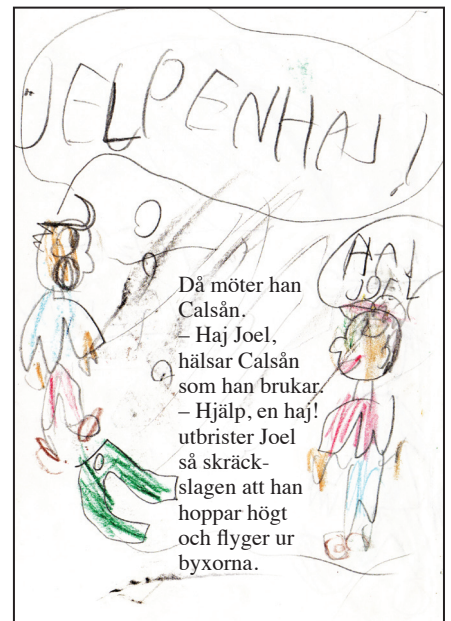
Det är morgon. Joel har just stigit upp och är i färd med att klä på sig. Idag ska han prova sina nya byxor för första gången. – Och efter långkalsongerna så tar jag de gröna jeansen, säger han för sig själv.

Innan han går ut vill han visa byxorna för mamma.
– Mamma, visst är mina nya jeans fina? säger han belåtet.
– Aa! svarar mamma. Det var länge sen Joel kände sig så finklädd.

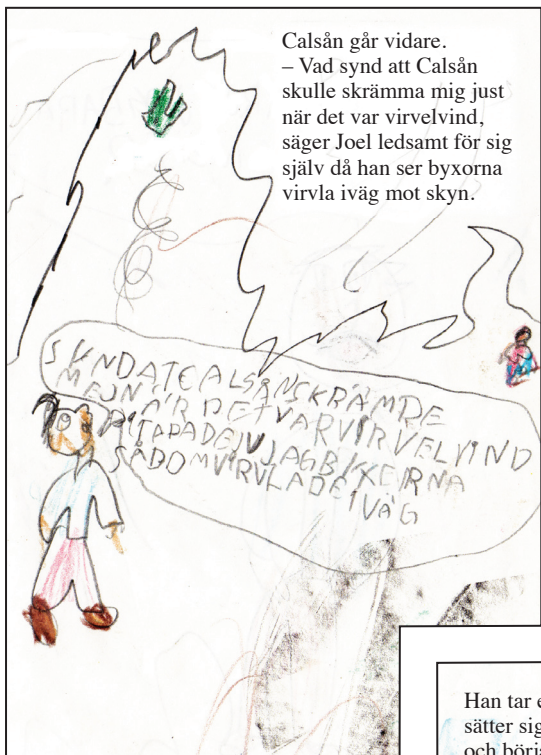

Ute är det ett förskräckligt snöoväder. Virvelvinden piskar Joel i ansiktet och det är nätt och jämt att han lyckas ta sig fram i snön.

Då möter han Calsån.
– Haj Joel, hälsar Calsån som han brukar.
– Hjälp, en haj! utbrister Joel så skräckslagen att han hoppar högt och flyger ur byxorna.

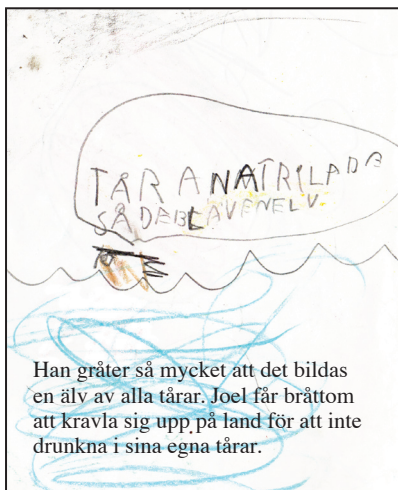
Calsån går vidare.
 – Vad synd att Calsån skulle skrämma mig just när det var virvelvind, säger Joel ledsamt för sig själv då han ser byxorna virvla iväg mot skyn.

– Då har jag ju bara långkalsongerna kvar! flämtar han förskräckt.

När Joel inser det brister han ut i ett illvrål, och gråter så tårarna sprutar åt alla håll.

Han gråter så mycket att det bildas en älv av alla tårar. Joel får bråttom att kravla sig upp på land för att inte drunkna i sina egna tårar.

Han tar ett metspö och sätter sig på stranden och börjar meta. När det nappar blir han genast gladare.

– Man får mycket fisk i tårarna, säger han muntert. Han har redan dragit upp 100 stycken.

Att bära hem all fisk blir inte lätt.
 – Oj vad tungt! stönar Joel medan han försöker balansera hela fångsten i en liten skål.

Hemma den kvällen blir det en riktig festmåltid. Joel äter och äter. Hans mamma ser förundrat på hur Joels mage bara växer för varje fisk han proppar i sig.
 – Gott med 200 fiskar till middag! smaskar han mellan tuggorna.

Efter middagen går han ut på en promenad. Magen har blivit så stor att den mejar ner folk på gatan.

– Han är full! säger en gubbe vimmelkantigt i rännstenen. De andra som knockats håller med.